

Basunen

For om
basunen
lager en
uklar lyd,
hvem vil
da gjøre
seg klar
til strid?

1. Kor. 14, 8

2. årg.

2001

Nr. 4

Erkjennelse

Hvilken erkjennelse er du kommet til i ditt eget liv? Paulus var kommet til den grunnleggende erkjennelse: ”For jeg vet at i meg, det vil si i mitt kjød, bor det ikke noe godt. For viljen har jeg, men å gjennomføre det gode finner jeg ikke kraft til i meg selv.” Rom. 7,18. Tenk over hvilken altomfattende og verdifull erkjennelse han uttrykker her.

Personlig er jeg også i den siste tid kommet til dette gradvis. Det er på en måte en kolossal smertefull erkjennelse, men også, hvis jeg vender mitt sinn til Jesus, en mektig inngang til et helt nytt liv med ham, borte fra lovens strev og forbannelse.

Det som gjør det så vanskelig å komme til denne grunnleggende erkjennelse og sannhet, er at jeg har så vanskelig for helt å tro på det fullbrakte verk i Jesus Kristus, og ønsker ved **min egen dyktighet** å legge noe til Guds fullkomne verk. Men denne menneskelige ”dyktighet” må Gud knuse for at jeg kan bli et ekte og brukbart redskap for ham.

I min menneskelige iver og nidkjærhet bestemmer jeg meg for mangt og mye, men Gud lar det falle i grus for meg, selv om mine hensikter er edle. Jeg sier kanskje til meg selv:

”Nå må jeg virkelig ta meg sammen, nå må det virkelig bli en slutt på det og det i mitt liv”. Ut av denne fornyede kraftanstrengelse, som ganske sikkert ender i enda et nederlag, kommer jeg et skritt nærmere denne dyrebare og nødvendige erkjennelse, slik Paulus uttrykker den. Dette er veien for alle som vil gi sitt liv, sitt alt, til Jesus for å leve med ham.

Profeten Jesaja uttrykker forunderlige ord om Gud, hans vesen og tilholdssted. Les dette: ”For så sier Den Høye og Opphøyde, Han som troner for evig, Han som har navnet Hellig: I det høye og hellige bor Jeg, og hos dem som har en sønderknust og ydmyk ånd, for å gjenopplive de ydmykes ånd, og for å gjøre de sønderknustes hjerte levende.” Jes. 57,15.

Er det slik du ser deg selv - knust og bøyet? Legg merke til at ånden skrives med liten å. Det er din og min ånd, menneskets ånd, det er snakk om. Ja, hos mennesker i en slik tilstand er det at Herren, hvis navn er ”Hellig”, bor.

Har du tenkt over at det er til alle med denne ånd, hans lengsel står till! Å, om det kunne bli åpenbart for våre øyne, for oss som er kommet til denne erkjennelse i praksis: At

i meg, det vil si i mitt kjød, bor det ikke noe godt”!

Derfor skal du vite, at det går den rette vei med deg, når du merker at **ditt liv** legges i grus, selv om du av hele hjertet ønsker at gjøre det rette. Det er Guds ufattelige vei med deg, for at få deg omskapt til et brukbart redskap for ham.

Hør hvilken trøst profeten kommer med: ”For Jeg anklager ikke for evig. Jeg er ikke alltid vred. Da ville ånden svikte framfor Mitt åsyn, ja, de livsånder Jeg har dannet.” Vers 16. For en forunderlig og vis Herre vi har med å gjøre, - for en kjærlighet og omsorg!

Nå skjer det beste som kan skje. Du og jeg dør bort fra alt vårt eget strev og **vårt liv** blir skjult med Kristus i Gud. Kol. 3,3. Gud selv har brakt oss til **vårt nullpunkt**, hvor vi oppgav oss selv og fra nå er Kristus vårt liv, vår kraft og styrke. Hvilken forskjell! Nå har han, med navnet ”Hellig”, fått kalt vårt knuste hjerte til live. Men det er ikke det hjerte som ble knust, han har kalt til live. Nei, det er et forvandlet hjerte, hvis tillit kun er hos Herren, hvis håp kun er hos Jesus. Stenhjertet har **han** tatt ut og så har **han** gitt et kjødhjerte (Esek. 36,26) som brenner av gjenkjærlighet, som gjerne går i døden for sin frelser. Lovet og priset være Gud for en slik gjennomgripende og total forvandling!

Kjære bror og søster, la ham få lov å gjøre denne nødvendige gjerning - å legge ditt liv i ruiner. Gi ikke opp under arbeidet, for da går du glipp av et evig liv og en evig salighet. **Hold ut** og du skal få livets krone!

Aron Schytt
KØBENHAVN

Treng deg inn med makt!

”Hjelp meg Gud, til å få **mer** tro på seier.”
Har du hørt en slik bønn før?

Eller: ”Hjelp meg Gud, til å få **større del** av din kjærlighet.”

Vi har nok kanskje kunnet formulere oss slik alle sammen. Men fra i dag av kan vi ta i bruk en langt mer effektiv måte å be på.

Fyll meg Gud, med en levende tro på seier!

Merker vi ikke straks forskjell fra første setning? Gud vil fylle all vår trang i herlighet. Begrensningene ligger ikke i ham, de ligger i vår vantro.

Jag all vanтро ut av mitt hjerte!

Så lenge du fortsetter å be i all forsiktighet og beskjedenhet til Gud, vil det skje deg etter din tro.

Når du ser at du er hjelpeløs avhengig av ham, blir det slutt på å be om at han får slippe til i ”større grad” eller ”mer” i ditt liv.

Da blir det:

Utos din kjærlighet i mitt hjerte, gode Gud!

La din vilje skje på alle områder i mitt liv, straks og med glede! (Slik den gjør i himmelen.)

Slik bønn forplikter mer enn ”hjelp meg til å bli mer lydige” og ”hjelp meg til å vise godhet i større grad”.

Slik bønn åpner ditt hjerte, så Guds skapende kraft kan få komme til i ditt hjerte.

Gjør under i mitt hjerte, gode Gud!

Du som ikke er født på ny, vil oppdage at det fødes et liv der inne, som bryter seg frem. Ja, slike sanne og oppriktige skrik bærer allerede tegn på en ny fødsel.

”Men den time kommer, og er nå, da de sanne tilbedere skal tilbe Faderen i ånd og sannhet. For Faderen søker dem som tilber Ham slik. Gud er Ånd, og de som tilber Ham, må tilbe i ånd og sannhet.” Joh. 4, 23-24.

Da Jesus var her på jorden som Menneskesønn, bar han frem bønner og påkallelser med sterke rop og tårer, til Ham som hadde makt til å frelse Ham fra døden.

Det er liv eller død det står om! Bli den sannhet levende for oss, så blir våre bønner deretter.

Forskjellen kan med et enkelt eksempel illustreres med disse to måtene å be på:

”Kan du hjelpe meg å dekke bordet?” og ”Hjelp! Jeg drukner! Hjelp!”

Mange ganger begrenser vi våre bønner til Gud til å gjelde ”borddekking”...

Det er et veldig behov for unge menn og kvinner som vil trenge seg inn i Guds rike med makt.

Reis opp en mengde ungdom som ikke sier seg fornøyd med form og skikk, men som har en levende tro på at Gud skal gjøre under i deres egne hjerter og de andres hjerter, så det kan vokse frem en berlig menighet uten flekk eller rynke!

Conrad Myrland
STAVANGER

Hold ut dyrebare sjel!

”Lovet være vår Herre Jesu Kristi Gud og Far, barmhjertighetens Far og all trøsts Gud, Han som trøster oss i all vår trengsel, så vi kan være i stand til å trøste dem som er i all slags trengsel, med den trøst vi selv blir trøstet med av Gud.” 2. Kor. 1,3-4.

I flere år gikk jeg som en nedbøyd og slagen kristen. Nedbøyd på grunn av mine syndige lyster, som jeg alt for ofte falt i.

Mine fall, ja, bare syndige tanker som jeg ikke kunne forhindre i å streife mitt hode, gjorde meg mismodig. Hver gang jeg falt ble jeg slått av min samvittighet og jeg bad Gud om tilgivelse for min synd, ja, med mange tårer ba jeg til Gud. Jeg lovet Ham aldri å synde mer, men tvilen på om Gud hadde tilgitt og glemt mitt fall lå der. Derfor naget min samvittighet meg stadig vekk og gleden for tilgivelsen uteble derfor.

Troen på Guds kjærlighet, vist ved Jesu Kristi død, manglet. Jeg prøvde derfor å tilfredstille Ham.

Jeg avholdt meg fra både det ene og det andre. Jeg fornektet meg selv så det gjorde ondt, alt dette for å tilfredsstille Gud og derved få Hans kjærlighet, fred og glede. Likevel måtte

jeg erfare, at jeg ikke fikk gleden inn i livet ved alle disse selvfornektende gjerninger. Jeg gjorde alle disse gjerninger *for* å bli elsket og ikke *fordi* jeg var elsket.

Kanskje føler du deg maktesløs overfor dine syndige lyster. Du er fortvilet over at du ikke får det til, ja, hvor enn du vender ditt blikk, ser du din ufullkommenhet og utilstrekkelighet. Derfor tenker du ved deg selv: ”Det blir nok ikke til noe med meg.” Det har du også rett i, med deg blir det ikke til noe, *men med Kristus i deg*. Kol. 1,26-27.

Dyrebare sjell! Selv om du vemmes ved deg selv og din synd som *du* ikke kan få gjort en ende på, så *hold ut!* Forløsningen kommer til den som holder ut. Salme. 112,4.

Jesu Kristus, vår Frelser, *har* beseiret fienden i ditt kjød. Han venter bare på at du kommer til den erkjennelse, at i meg, det vil si i mitt kjød, bor det intet godt. Rom. 7,18. *Intet* som kan brukes for Gud. Det duger kun til å henge på et kors.

I Rom. 8,7 sier Paulus: ”For kjødets sinnelag er fiendskap mot Gud, for det bøyer seg ikke inn under Guds lov, og har heller ikke evne til å gjøre det.”

”Men Gud viste Sin kjærlighet til oss ved at Kristus døde for oss mens vi ennå var syndige.” Rom. 5,8. Han gjorde en ende på kjødets innvendinger ved å henge det på et kors. Takk og lov!

Når du kommer til tro på det, blir det også for deg slutt med alle kjødets innvendinger. Kristus er nå blitt hele din lyst. Kjødet vil stadig melde seg, men din lyst står nå til en annen. Han gir deg kraften til å seire.

Det er synd når vi ikke tror på ham, tror på hans fullbrakte verk. Joh. 16,9.

Vent ikke på følelser - grip i tro det Guds ord sier. Kun fordi Gud er sanntru og hans ord er sant. Det var min redning og det kan også bli din.

Gi ikke opp dyrebare sjell! Kristus har gitt sitt liv for deg, for å løskjøpe deg fra syndens

og dødens lenker, for at du skal leve med Ham, både her og siden i all evighet.

Alle har jo syndet og mangler herligheten fra Gud og blir rettferdiggjort *uforskyldt* av hans nåde ved forløsningen i Kristus Jesus. Rom. 3,23-24.

Du og jeg har kun fortjent døden, på grunn av vår synd. Vi kan ikke rettferdiggjøres overfor Gud, uten gjennom Jesus Kristus.

Ved tro på Jesu død for oss, blir vi frigjorte fra vår dødsdom. Når dette går opp for oss bringer det oss til å juble, og vi søker nå kun i gjenkjærlighet å tekkes ham som før var vår dommer, men som nå, etter at vi er kommet til tro, er blitt vår Far. Gal. 3,23-26.

Daniel Schytt
KØBENHAVN

Troskapens vei har jeg valgt

”Også dere gjorde Han levende, dere som var døde i deres overtredelser og synder, de som dere en gang vandret i, etter tidsånden i denne verden, etter fyrsten over luftens makt, den ånd som nå er virksom i u lydighetens barn.” Ef. 2, 1-2.

Tidsånden omfatter mye, men det er spesielt en del som er aktuell for barn og ungdommer, nemlig mote.

Moteånden hersker over omtrent alle i den vestlige verden. Skal det være denne farge eller fasong i år? Skal det være korte skjørt eller lange skjørt? Trange bukser eller vide bukser? osv.

Alle følger med som en saueflokk, også selv om moten er ubehagelig eller usømmelig.

Ja, vi ser helt ned til tre, fire-årsalderen, at småjenter kler seg som popstjerner og sminker seg. På et lite vink fra Paris må alle skifte garderobe igjen, og bruke masse penger. Helst skal det jo være dyrt merketøy.

Vil du være med i denne strømmen, eller velger du gudsfrykt og troskapens vei?

Det står helt klart: Den som vil være venn med verden, gjør seg selv til Guds fiende. Jak. 4, 4.

Men hva skal vi så gjøre?

Vi må finne i Guds ord, hva som er Guds smak. Det står om en ”mote” som er flere tusen år gammel, og som aldri forandrer seg – akkurat som Gud er uforanderlig. Han er den samme i går, i dag og til evig tid.

Les i 1. Tim. 2, 9-10 og 1. Pet. 3, 3-4 at Gud elsker sømmelighet, enkelhet og nøysomhet. Han hater pyntesyke og storaktighet.

I 1. Kor. 11, 14-15 leser vi om at det er en ære for en kvinne (jente) å ha langt hår, mens det er en vanære for en mann. Les også Jes. 3, 16-23 og 5. Mos. 22, 5.

Vil du behage vår Herre? Det er en pris å betale, men du får kraften ved Den Hellige Ånd. Jo mer radikal du er, desto større glede.

De som halter til begge sider går trøtt, og finner ingen glede, verken på den ene eller andre side.

Ta en beslutning i dag! Troskapens vei har jeg valgt! Salme 119, 30.

Renate Hansen
DRAMMEN

Guds kjærlighet

Hva er grenseløst? Vår troskap, rettferdighet og kjærlighet til Gud? Aldeles ikke! Grenseløst er alene **hans** kjærlighet til oss!

Joh. 3, 16. ”For så har Gud elsket verden at Han gav Sin Sønn, Den enbårne, for at hver den som tror på Ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv.”

Han måtte se hvordan hans kjære, sin eneste sønn, ble slått og på det groveste mishandlet **av syndere**. Ja, hvordan den hatefulle folkemengden skrek til ham, hvordan han led alle kvaler tålmodig som et lam, uten å åpne sin munn.

Foruten Jesu Kristi store kjærlighet til oss (1. Joh. 3, 16), må ikke Faderens kjærlighet til oss glemmes ”fordi han selv, Faderen elsker oss”. Han hadde hatt muligheten til å gi Jesus hjelp, ja til å tilintetgjøre den brølende menneskemasse på et øyeblikk. Ikke engang de umenneskelige lidelsene til sin egen sønn beveget Gud til å gripe inn. Så inderlig elsket Gud oss, at Jesus, som ikke visste av synd, ble gjort til synd for oss (2. Kor. 5, 21). Finnes det større kjærlighet? Er ikke det beviset for hans uendelige kjærlighet til deg og meg?

”Om deres synder er som skarlagen, skal de bli hvite som snø. Om de er røde som purpur, skal de bli som ull.” Jesaja 1, 18. Ingen synd er for stor til å bli tilgitt! INGEN! Tror vi det?

”For Din miskunn er stor over himlene, og Din sannhet når til skyene.” Salme 108, 5.

Hans nådes hav er utømmelig. Også hvis vi aldri så ofte faller i løpet av dagen, så holder Guds nåde for oss.

”La Din miskunnhet bli til trøst for meg, etter Ditt ord til Din tjener.” Sal. 119, 76. Det eneste vi må gjøre er å ta imot. Å tvile på hans kjærlighet og nåde er det verste vi kan gjøre. Da gjør vi **ham** til en løgner, fordi vi ikke tror på hans løfter. Selv om vi faller, tilgir han **mer enn gjerne**, fordi han vet at vi gjør det vi hater.

”For det er Gud som virker i dere både å ville og å virke for Hans gode vilje.” Fil. 2, 13. Når **vi** vil, da vil vi også kunne fullføre løpet. Det har **han** lovet, og **han** som er sannheten selv, gjør seg **aldri** til en løgner med å bryte sine løfter. **Han** er trofast som har kalt oss. Må vi også være det. Hvis vi forlater Jesus, har han lidd forgyves for oss på korset. Tro på hans fullbrakte verk! Han tilgir oss umiddelbart! Han ser at vi gjør det vi ikke vil.

”Jeg glemmer det som er bak, og strekker meg ut etter det som ligger foran.” Jeg blir altså ikke motløs etter et fall, men står opp igjen **minst** like fort som jeg falt – som en spretball som kastes i bakken. Han glemmer

vår skyld, så vi kan konsentrere oss om målet, å møte **ham** i all hans herlighet.

”Han gjør ikke med oss etter våre synder, og gjengjelder oss ikke etter våre misgjerninger. For så høyt som himlene er over jorden, så stor er Hans nåde mot dem som frykter Ham. [...] For Han vet hvordan vi er formet, Han minnes at vi er støv.” Salme 103, 10-12+14.

I Heb. 6, 10 står det at Gud ikke er urettferdig og glemmer våre kjærlighetsgjerninger. Når vi har denne usigelig store kjærlighet for øye, kan vi ikke annet enn å elske ham igjen med overstrømmende glede – midt i alle våre trengsler (2. Kor. 7, 4).

Vi **vil** da elske ham **mye mer** enn ære, rikdom og alle andre lyster. For **ham** må ikke noe offer være for stort. På disse områder kjenner jeg stadig hans umåtelig store langmodighet.

Når jeg gjør feil, er han likevel trofast, og viser meg i all langmodighet hvordan jeg kan gjøre det bedre neste gang – også hvis jeg har gjort samme feilen 1000 ganger. Hans navn er virkelig stort og vidunderlig!

Hans kjærlighet er en kraft, og den tvinger oss til alle gode gjerninger. Den kommer ikke bare med gode råd, men den **tvinger** oss. 2. Kor. 5, 14.

”Den Gud elsker, den tukter han...” (Heb. 12, 6). Bak enhver tukt kan vi gjenkjenne Guds grenseløse store kjærlighet. Enhver situasjon, om vi liker den eller ikke, burde vi ta imot fra hans kjærlige hånd.

Hva skal vi si når våre medmennesker går oss på nervene og de lager kaos i våre planer? Takk og lov! Fordi alt kommer fra Gud, spesielt tilrettelagt for din og min utdannelse til hans brud!

”Hva skal jeg gi Herren til gjengjeld for all den overflod Han har gitt meg?” Salme 116, 12.

Karin Traichel
TYSKLAND

Vandre i tro

Abraham er de troendes far. I den senere tid har jeg funnet stor trost og oppbyggelse ved å tenke på hans liv. Gud sa til Abraham: ”Ta nå din sønn, din enbårne sønn Isak, som du elsker, og dra til Moria-landet. Der skal du bære ham fram som brennoffer på et av fjellene Jeg skal si deg.” 1. Mos. 22, 2. Tidlig neste morgen, står det, dro Abraham avsted.

Har du tenkt på hva som gav Abraham kraft til å vise så stor lydighet imot Guds ord? Det var ikke Abrahams velstand, fysiske helbred eller annet Gud pekte på. Det var løftets sønn! Han hadde ventet på så lenge og sett vokse opp. Abraham visste at Gud ved ham, hadde lovet ham etterkommere så tallrikt som stjernene på himmelen. Ja, Gud sa selv: ”...**din enbårne sønn Isak, som du elsker**”! Han visste hvor betydningsfull Isak var for Abraham. Likevel står det: ”Om morgenen stod Abraham tidlig opp og salte eselet sitt...” Vers 3. Han nølte ikke med å være lydige straks.

Jeg takker inderlig min Gud, at jeg, likesom Abraham, har fått nåde til å gå den lange vei til Moria og der ofre mitt alt. Ved dåpen sier vi ja til å leve et oppreist liv med Kristus i troen. Siden vil Gud prøve vårt ja. Han sier til oss, som til Abraham, ta ditt eneste, det du elsker - og bring det som offer. Det sier han til oss mer enn én gang i livet. Nå kommer vandringsen for oss, vandringsen i troen. Kanskje merker vi at vandringsen begynner å føles tung. Offeret smerter. Vi vil helst bli hjemme. Men Gud drar i sin store kjærlighet på vårt

hjerter, - ham til ære og pris. Men hva skal gi oss kraft til å gå hele veien? Hva skal gi oss den samme lyst til lydighet imot Guds ord, som Abraham hadde?

Jeg tror, at bare sann kjærlighet til Gud, kan gi oss del i den oppriktige lydighet. Det var nok ikke gode følelser, viljestyrke eller frykt som virket denne store lydighet i Abraham. Men en tillit til, at bak Guds ønske om å få hans eneste sønn, lå et elskende hjerte. **Hva ser vi**, når Gud krever det eneste vi elsker av oss? Ser vi hvor høyt han har elsket oss, idet at han gav oss sin enbårne sønn til soning, forløsning og helliggjørelse? Ser vi hvor inderlig han ønsket å løse oss fra alle bånd og trykk, da han lot Kristus triumfere over enhver makt på korset? Ser vi hvor dypt han lengtet etter å frigjøre oss? Ser vi det ikke som en lettelse å bli løst fra oss selv, slippe å synde og gjøre det onde. Å jo, - måtte Kristus få lov til å vinne mer skikkelse i oss. Det skjer ikke ved frykt og tvang, men ved et hengivent hjertes oppriktige lydighet imot hans ord.

Måtte Gud gi oss hjertes opplyste øyne, så vi forstår, hvilket håp han har kalt oss til, og hvor rik på herlighet hans arv er iblant de hellige, og hvor overveldende stor hans makt er i oss som tror. Ef. 1,18. Ikke før vi forstår og ser hvor høyt Gud har elsket oss, blir vi istand til å elske ham igjen, - og det er bare den store kjærlighet, som er i stand til å bringe de store ofre.

Dinah Schytt
KØBENHAVN

Minneverset

”Men hvis noen elsker Gud, så er han kjent av Ham.”

1. Kor. 8, 3

Skriv eller send inn en tegning til neste utgave før 10. desember!

Bønn

Bønn er så meget. Det finnes fellesbønn, medbønn, forbønn, enebønn – én etter én eller lønnkammerbønn. Det er viktig å ta tid til bønn. Lønnkammerbønn er en nødvendighet, for vi trenger å snakke med Gud i enrom og høre på Ham. Det er mye som vi ikke kan eller ikke bør si til andre enn vår Frelser. Men det er også veldig viktig å ha bønnesamfunn. I Oslo er vi noen venner som samles for å be torsdag kveld. En kveld samtalte vi først om hvorfor vi kom sammen for å be. Her er noen av svarene:

1. Når to eller tre ber sammen i enighet, er det spesielle løfter for deres bønn. Mt. 18, 19-20.
2. Vi er ikke enebarn.
3. Det er lettere å komme frem til enhet, hvis man ber sammen, enn når man ber alene hver for seg.
4. Å be sammen med andre gir vekst og utvikling
5. Man kan få nytt lys over seg selv ved å høre andre be.
6. Ved å se at andre har tro kan man bli styrket i troen, så man får frimodighet til å be om noe som man i utgangspunktet ikke hadde tro til å be om.
7. Det er en god øvelse å være med i de andres bønn.
8. Det er godt å bli styrket av de andres medbønn når man selv ber.
9. Man kan få forbønn.
10. For den som i utgangspunktet er litt sløv er det lettere når man blir trukket i gang av de andre.
11. Det er "fare for" at man – også utover selve bønnen – blir utsatt for oppbygging, for eksempel ved samtale.
12. Man er i "godt selskap", godt samfunn.
13. Det blir lettere å bruke tiden til oppbygging, når man har en fast bønnekveld.
14. Når man er blitt vant med å be sammen,

blir det også mer naturlig å be sammen og oppbygge hverandre ellers i uka.

15. Det blir lettere å ta det alvorlig, for de andre følger med i ens fremgang eller tilbakegang. Jeg er lem på et legeme som jeg kan styrke ved å være trofast og ivrig, eller svekke ved å bli sløv og likegyldig. Jeg trenger de andre og de trenger meg.

16. Det er bibelsk. Ap. gj. 1, 14 og 2, 42.

Vi vil kraftig oppmuntre til å danne bønnegrupper overalt hvor det er to, tre eller flere som kan samles til bønn.

Bønnegruppe i Oslo hilser til alle eksisterende og kommende bønnegrupper.

Bønnesvar

Det har gått opp for meg i det siste, at bønnesvarene ikke alltid er slik som vi venter dem. Gud svarer på sin måte og det kan ta sin tid før jeg skjønner at det er Gud som svarer på det jeg ba om. Jeg har kanskje bedt Gud om å knuse meg, for jeg er så stolt og hard av naturen. Da gjør Gud det på en helt annen måte enn jeg selv tenkte det. Det kan for eksempel være gjennom enda større motgang, hvor mitt kjød kommer enda bedre frem, fordi jeg ikke klarer å seire. Ja, så tydelig at jeg nesten kan bli motløs over å se hvor mye ondt som bor i meg. Men det er akkurat gjennom dette Gud vil knuse meg. Jeg orker ikke mer å være sterk i meg selv.

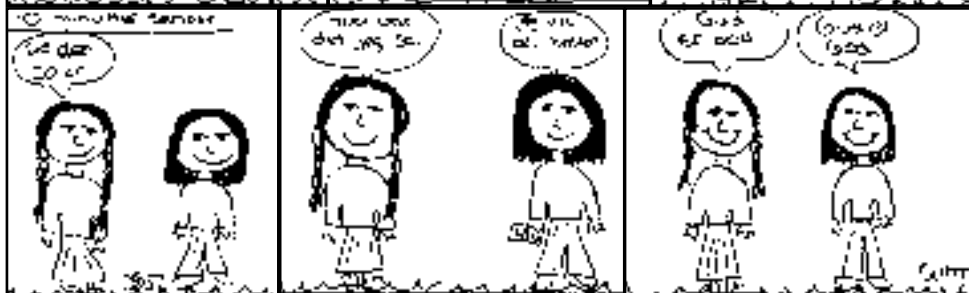
Det finnes mange områder og mange ting vi ber om, men måtte vi kunne takke Gud midt i de store trengslene, for alt er bare Guds godhet. Det er akkurat her frelsen ligger.

Måtte jeg kunne ta det rett, slik at jeg blir knust i de forhold Gud sender meg. Ikke knurre og klage, når Gud svarer på bønnen. Gud hører virkelig bønn.

Anne Larsen
FINLAND

Gud svarer på bønn!

Sara Larsen (12)
HVITTINGFOSS

2. årg.

2001

Nr. 4

Basunen

For om basunen lager en uklar lyd, hvem vil da gjøre seg klar til strid?

Basunen er et uavhengig, kristent oppbyggelsesblad rettet mot barn og unge. Bladet utgis av ungdom fra Danmark og Norge. Det vil utgis ca. 5 ganger årlig.

Alle kan fritt gjengi stoff fra bladet. Abonnement er gratis.

Abonnement Norge tlf. + 47 98 43 63 86 Abonnement Danmark tlf. + 45 20 67 51 20

Bidrag til Basunen kan sendes til:

Basunen, Spjeldager 4, DK-2630 Tåstrup, Danmark

Bruk gjerne e-post: basunen@ordetslys.org

Se også: www.ordetslys.org/basunen/